

Warszawa, 6 marca 1939 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

F41/6 11/00

Nr 27837.

Kl. 72 b, 2.

MKP F41/6 11/00

Česká Zbrojovka, akciová společnost v Praze
(Strakonice, Czechosłowacja).

Wielostrzałowa wiatrówka powtarzalna.

Zgłoszono 4 lutego 1936 r.

Udzielono 31 grudnia 1938 r.

Pierwszeństwo: 12 lutego 1935 r. (Czechosłowacja).

Wynalazek niniejszy dotyczy wiatrówki z magazynkiem i z dźwignią do napinania, umieszczoną w łożu broni. Znane wiatrówki posiadają osadzone obrotowo urządzenia donośnikowe i podajnikowe, albo magazynek posiadający sprężynę, albo wreszcie urządzenie do wpychania pocisków, połączone w jedną całość z tłokiem, wskutek czego urządzenie to wykonywa zbyt długi ruch, co może spowodować jego szybkie zużycie się lub nawet odkształcenie.

Niedogodności tej nie posiada broń palna według wynalazku, ponieważ urządzenie do wpychania pocisków tworzy samoistną część składową broni, uruchamianą za pomocą dźwigni ręcznej.

Znane wiatrówki napina się albo przez przechylenie lufy, albo za pomocą umieszczonej pod lufą dźwigni ręcznej, lub też za pomocą dźwigni przegubowej, umieszczonej w osłonie urządzenia do napinania, przy czym przy napinaniu za pomocą przechylania lufy ta ostatnia jest natężona na zgięcie, wskutek czego z czasem zmniejsza się jej celność, a przy stosowaniu dźwigni do napinania umieszczonej wewnątrz osłony są potrzebne otwory, co może spowodować zanieczyszczenie mechanizmu zamkowego, a nawet nieprawidłowe jego działanie.

Wady te usuwa niniejszy wynalazek, ponieważ dźwignia do napinania jest umieszczona bezpośrednio pod komorą zam-

kową wiatrówki w szyjce łoża i składa się z trzech głównych części, które przy napinaniu tworzą jedną całość. Przy tym górne ramię dźwigni do napinania tłoka powietrznego obraca się do góry (fig. 5), a do zaryglowania tej dźwigni obraca się w dół (fig. 6).

Główne zalety wynalazku polegają na tym, że narząd do wpychania pocisków, w danym przypadku można go nazwać trzonem zamkowym, wykonywa tylko krótki ruch prostoliniowy, przy czym pocisk zostaje uszczelniony jeszcze przed wystrzałem, a za magazynek służy zwyczajny lejek. Ponadto dźwignia do napinania wiatrówki odpowiada pod względem swego urządzenia urządzeniu dźwigni do napinania broni wojskowej, np. w karabinach Mausera i tym podobnych, dzięki czemu wiatrówka może służyć do nauki i ćwiczeń w strzelaniu.

Na rysunkach uwidoczniono przykład wykonania wynalazku.

Fig. 1 przedstawia przekrój podłużny wiatrówki z napełnionym magazynkiem, fig. 2 — trzon zamkowy w położeniu umożliwiającym wpadnięcie śruciny z magazynku w przewód lufy wiatrówki, fig. 3 — zamknięty i zaryglowany trzon zamkowy, przy czym jeden pocisk (śrucina) jest wepchnięty w przewód lufy, a tłok jest napięty, czyli wiatrówka jest przygotowana do strzału, fig. 4 — przekrój podłużny komory zamkowej wiatrówki, zaopatrzonej w odmienną dźwignię do napinania, przy czym liniami pełnymi oznaczono dźwignię tę w położeniu zaryglowanym, a liniami przerywanymi — tę samą dźwignię w położeniu napinającym tłok, fig. 5 — przekrój poprzeczny dźwigni do napinania w położeniu napinającym, a fig. 6 — dźwignię tę w położeniu zaryglowanym (przed wystrzałem).

W tylnej części lufy wiatrówki daje się przesunąć trzon zamkowy 1, którego zwężony przedni koniec *b* wpycha śruciny w

przewód lufy wiatrówki. W trzonie zamkowym 1, który stanowi cylinder, znajduje się uszczelniony tłok 2, którego tłoczysko posiada na tylnym końcu pierścień *c*. Tłok 2 naciskany jest sprężyną 7. Koniec tłoczyska tłoka 2 połączony jest za pomocą poprzecznego czopa z ciąglem zaopatrzonym w szczelinę 6, którego tylny koniec przymocowany jest przegubowo do tylnej części wiatrówki, np. za pomocą dźwigni 11 umocowanej w łożu. Górny koniec dźwigni 11 zaopatrzony jest w czop 10, na którym umocowana jest dźwignia 3 z rozwidleniem *h*. Tylony koniec cylindra 1 posiada u dołu występ *a*, połączony za pomocą poprzecznego sworznia ze szczeliną cięgła 4, którego tylny koniec umocowany jest na ramieniu 11. Cięgło 4 posiada zaczep 5.

W pobliżu przedniego końca *b* trzonu zamkowego umieszczony jest w lufie magazynek 8 w kształcie lejka. Przedni koniec *b* trzonu zamkowego i przewód lufy posiadają średnicę nieco mniejszą od średnicy pocisku, wskutek czego śruciny są w lufie dobrze uszczelnione.

Wiatrówka według wynalazku działa w następujący sposób.

Do lejka 8 magazynku wsypuje się pociski i zakrywa się go pokrywą 9. Dźwignia 3, 11 do napinania tłoka 2 tak daleko go cofa, aż jego tylny występ pierścieniowy *c* zaskoczy za zaczep 5, naciskany do góry nie uwidocznioną na rysunku sprężyną, przy czym podczas tego ruchu ramię 11 odciąga cięgło 4 wstecz, które za występ *a* odciąga w tył trzon zamkowy 1, którego przedni koniec *b* zwalnia otwór w lufie, przez który do jej przewodu wpada śrucina. Następnie dźwignia napinająca 3 wraca wraz z ciąglem 6 zaopatrzonym w szczelinę w położenie normalne (fig. 3), przy czym tłok 2 pozostaje odciągnięty, a pocisk wepchnięty końcem *b* trzonu zamkowego do otworu w lufie.

Uchwyt 3 dźwigni napinającej w jej

położeniu nieczynnym jest zaryglowany z prawej strony wiatrówki (fig. 6).

Przy naciąganiu wiatrówki ujmuje się uchwyt 3 dźwigni napinającej i przekręca się go dookoła czopa 10 na lewo aż do oporka *d* (fig. 5 i 6). W tym położeniu zapadka 12 zaskakuje we wgłębienie *e* w dolnej części dźwigni napinającej 11 i zabezpiecza w tym położeniu dźwignię naciągającą 3. Następnie dźwignię napinającą pociąga się do tyłu w kierunku podłużnym lufy, wskutek czego zaczep 5 zaskakuje za pierścień *c* tłoka (fig. 2). Dźwignię napinającą 3 przesuwają się następnie do przodu (fig. 3), po czym uchwyt dźwigni 3 obraca się na czopie 10 na prawo aż do oporka *f* (fig. 5). Położenie to zostaje znowu zabezpieczone za pomocą zapadki 12, która zaskakuje we wgłębienie *g* trzpienia 13. W ten sposób zostaje zabezpieczona dźwignia napinająca 3 przed niepożądanym wystrzałem (fig. 4 i 6).

Gdy tłok 2 zostaje zwolniony przez zaczep 5, wtedy sprężyna 7 popycha go do przodu, wskutek czego sprężone powietrze przez otwór w przednim końcu trzonu przerywa się do przodu i wyrzuca pocisk z lufy.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Wielostrzałowa wiatrówka powtarzalna z nieruchomą lufą i rurowym trzo-

nem zamkowym, wpychającym pojedyncze śrucinki z magazynka do lufy oraz otwierającym i zamykającym przejście z magazynka do lufy, znamienna tym, że trzon zamkowy jest połączony za pomocą cięgła (4) z dolnym ramieniem dźwigni, napinającej tłok powietrzny, tak iż wykonywa skok krótszy aniżeli tłok powietrzny, przy czym przy ruchu w tył dźwigni napinającej umożliwia wpadnięcie w przewód lufy śrucinki, przy ruchu zaś tej dźwigni do przodu przerywa połączenie przewodu lufy z magazynkiem.

2. Wielostrzałowa wiatrówka według zastrz. 1, znamienna tym, że cylindryczna tylna część komory nabojoyej lufy posiada średnicę nieco mniejszą od średnicy pocisku, wskutek czego przy repetowaniu wiatrówki w nachylonym położeniu umożliwia doprowadzanie do lufy tylko jednego pocisku.

3. Wielostrzałowa wiatrówka powtarzalna według zastrz. 1, znamienna tym, że tylna część trzonu zamkowego (1) tworzy cylinder do zasysania i sprężania powietrza, w którym jest umieszczony tłok powietrzny (2).

Česká Zbrojovka,
akciová společnost
v Praze.

Zastępca: Inż. S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

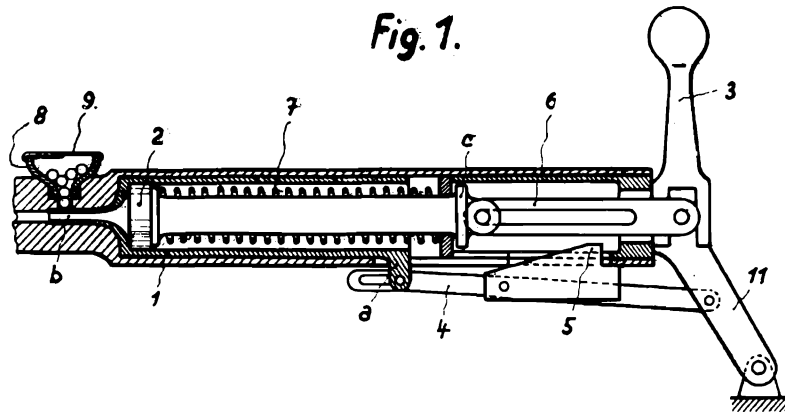

Fig. 2.

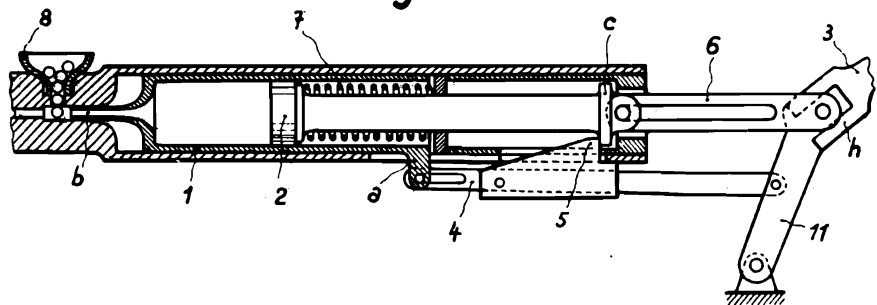

Fig. 3.

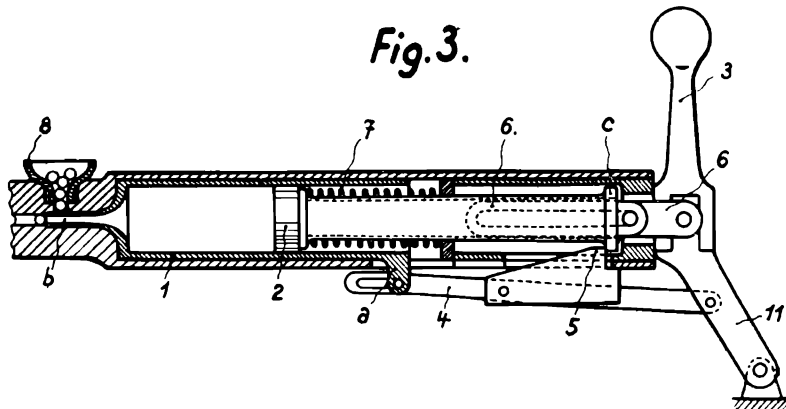

Fig. 4.

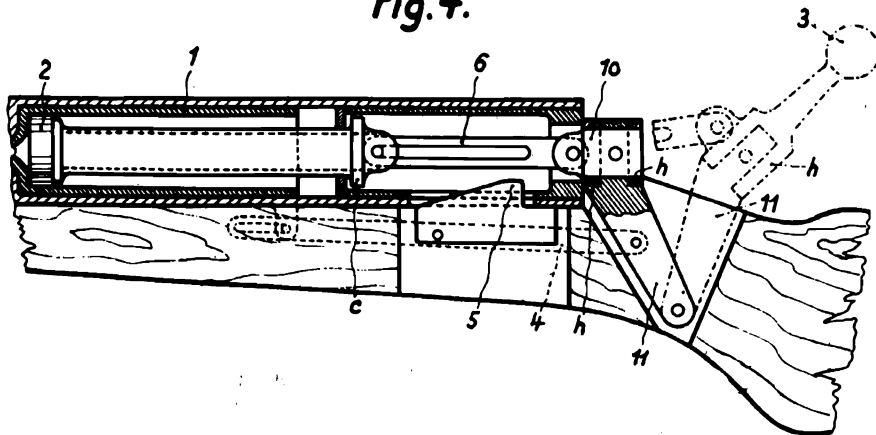

Fig. 5.

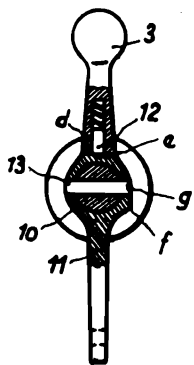

Fig. 6.

